

بائده کانی غم

ریتا ساندنیس
له ندرویجییهوه: فهرۆخ نیعمه تهپور
(نهرویج)

هه موو شتییک لهو رۆژهوه دهستی پیتکرد که باوکم □رد. نارام رووی تیتکردم و گوئی: «خهفەت مهخۆ!» سهعاته که زهنگی لیتدا. چارهک بۆ چهوت بوو. ههستام. چووم بۆ چههسام. دوشم گسرت. جلویهرگم پۆشی. چووم بۆ ناشپهزخانه. خواردنی نهو رۆژهه بېشم پیتچایهوه. گویم له ههوالهکان گرت. کتیهکانم خسته ناو جانتاکه مهوه. چووم بۆ قوتابخانه. له هیچ دهرسیکدا غهیهه تم نه کرد. نهو خساردنه ی پیتم بوو، فسریم دا. چوومهوه بۆ ماس. نیوه رۆم نه کرد. تهکلیفهکانم نه انجام دا. چووم بۆ وهزرش. گه پامهوه مالهوه. راکشام. سهعاته کهم کۆک کرد، چارهک بۆ چهوت. خهوتم. خهفەتم نه خوارد. باوکمیان ناشت. بههار بوو. مانگی خاکه لیتوه. وهزرتکی واو ناشتن! نا، شتی وانای! کاتیک بهرهو مانگی گولان ده رۆین و بهرهو ههئسدهی مانگ * و بهرهو پشووی هاوینه. نا، بهرهو نهو هه مووشته خوشه. خه بهرم بووهوه. ههستامه سه ریپ. جلویهرگهکانم پۆشی، رهش. کراسه ره شه که ی باوکم، کراواته ره شه که ی، قاته ره شه که ی، پالتاوه ره شه که ی. له بهر تابووته که پدا راوهستام. گولهکان سه رنجیان راکیشام. چهند نه گونجاو دههاتنه بهرچاوم. کاتیک کۆتایی مانگی خاکه لیتویه و خۆله میتش له ناسمانهوه دهباری. سهیری تابووته کهم کرد که چۆن نارام نارام دهخزایه ناو گۆره کهوه. گویم له قه شه که بوو که دهیگوت له خاکهوه هاتووی و .. گویم له باوه گه ورهه بوو که شتیکی گوت، بهلام نه به جوانی. پهنگه نهوهی که باوکم گوتبووی دواي گه پانهوهه بۆ مالهوه ده بی زمانی فه ره نسییه کهم بهخوینم و رۆزی دواتریش ده بی بچم بۆ قوتابخانه. باوه گه ورهه گوئی: «بیر، بیرهکان هه میسه لهوین. باوکت مرد. زۆر ناخۆشه. کوره که ی من مرد. گه لیتک نازاری هه یه. بهلام ده بی کارتیک بکه ین که غه م بههتیزترمان بکا. نه م نازاره بناسه، بیزانه که نه مه نازاره. نه مه قه بوول که، که خه فەت دهخۆی. بهلام نابێ وهها بێ که غه م به سه رتدا زال بێ. لی گه ری با غه مهکان بیتن و نهوهی بکه ن که ده بی بیکه ن، دواتر تو له وان بههتیزتر ده بی. گه ر پال به بیرهکانهوه بنیوی و بتهوی دووریان بخه یتهوه، نهوه

بههتتر له جارن پیتنه وه ده لکتین، وه ها که ناتوانی لیبان
دهرباز بی» گوتم: «به لئی باوه گه ووه»

هاوین هات. چووین بۆ پروفتینس*Provenece. هه وه که هاوینه کانی پیتشووتر، له وه کاته وهی له دایک
ببوم. هه نه وه مان کرد که پار کرد بوومان. هه ووه ها
به سر پار، یان به سر به سر پار. هه موو شتیک وه که جارن
بوو. به بی باو کم. له پروفتینس بووین، به للام به بی باو کم
غه رب ده هاته بهر چاوم. باو کم هی تیره بوو. هه ووه ها
من و باوه گه ووه شم. تیره پروفتینس بوو، هه ستم ده کرد
به بی باو کم هه له یه کی تیدایه. زۆر ناخووش بوو. ده با
ناخووش بی. باوه گه ووه م گوتم، نیمه ده بی بتوانین به بی
باو کم له پروفتینس بین. گه لیتک هاوینی دیکه مان
به به ووه مابوو. نه هاوینانه ی که ده با له پروفتینس
به سه ربان به رین. باوه گه ووه م له وه کاته وه که له گه ل
دایه گه ووه فه نه سبیه که م نه لقه یان گۆر ببوو وه، به ده وام
هه موو هاوینه کانی لیره به سه رب ده برد. به للام هاوینه کانی
پروفتینس چیدی هاوینه کانی پروفتینس نه ما بوون.
باوه گه ووه م گوتم نیمه ده بی بچین بۆ نه وئ گوتم نیمه
ده بی فیر بین که ده کورئ هاوینه کانی پروفتینس به بی
باو کیشم خووش بین. گه لیتک بیره وه ری خووشمان له باو کم
له پروفتینس هه بوو. نه مه ده توانی غه مه که مان سوو کتر
بکا. گوتم: «به لئی تریفه ی مانگ بز بوو پیه ر Pierre
ماچی کرد کچه شوخه که نۆر و تیره کی توکم بوو.»

گوتم: «باوه گه ووه، سه ربجی خه لکت داوه کاتیک وا
ده نویتن که به دلئی نه وان ده گوزه ری»
یه که م رۆژی ده ست پیکردنی پاییز و ن بوونی هاوین
بوو. هه ستم. جلو به رگم پۆشی. چووم بۆ قوتا بخانه. له
هه موو کلاسه کاندایه شداریم کرد. چوومه وه
مال. ته کلیفه کاتم نه نجام دا. چووم بۆ وه رزش. خه وتم.
باوه گه ووه گوتمی: «نان ناخوئی؟» گوتم: «نا، لای
مالین Malin نام خواردوه ده مه وئ بچم بۆ وه رزش
ده سه کاتم نه نجام بده م کاتم نیسه» باوه گه ووه گوتمی:
«مایا Maja سه رکه چه ند لاواز بووی، ده بی بخوئی»
گوتم: «برسیم نیسه کاتم نیسه یه کجار کارم زۆره»
باوه گه ووه ده ستمی دایه خویندنه وه ی فه لسه فه. سوقرات،
نه فلانوون، نه ره سته، کانت، سه پینۆزا، بیکلی، سارتر،
دی بوکسوار. ده یگوت: «سه رنج راکشیش، هه ژینه ر و
یه کجار پرن» گوتمان بوو له وه ی توانی بیته ی باو کم له بی
به ریت.

باو کم چرپانندی: «بالتده کانی غه م هه سجت له سه رب
بیسستوون؟ قه ت ناپرسن، ته نیا خو به ژوو رتیدا ده که ن.
حه زت به هاتنیان نیسه، گوتمی لئی ناگری، به للام نه وان
گوئی به مه نادن. دین و ده میننه وه، نه وسا هیلانه ی
خوین له سه رب سهرت له ناو قره کانتدا چن ده که ن. نیسر
قه ت نارۆن، به جیت ناهیلتن»
باوه گه ووه قیسراندی: «مایا، نه وه خه ربیکی چیت؟»

تووره و جوژه یه که بوو، قه تم وا نه دیبوو، «مایا، باوکت
مردووه. به نه خواردنی تووش ناگه پیتنه وه. تیکه یشتی،
نه و مردووه! نیسر ده بی واز بیته ی. داها تووی ژیان مردنه.
نه مه ته نیا شتیکه که به دلنیا ییه وه ده یزانین، به للام بی
له وه بکه وه که تو نیستا ده ژئی! نا، ریک له وه ی که تو
هه نا نیستا خه ربیکی ده ژیت! گه لیتک ده رفه ت له ژیاندا
هه یه، به للام تو زۆر ناسان ده هیلئی که بالتده کانی غه م
داگیرت بکه ن.» گوتم: «به لئی باوه گه ووه»

شه ویتیکی نه نگوسته چاو بوو. هه ستم، یان ره نگه هه
خه م لئی نه که وتبوو. بالتده کان په نجه یان له قرم وه رده دا.
ده ستم برد بۆ سه رب. ترسام. هاوارم کرد باوه گه ووه تکایه
فریام که وه! له بیسرم بوو که باوه گه ووه چی له سه رب
بالتده کانی غه م گوتمو. هیلانه که یانم هاته وه بی. نیستا
نه وان هیلانه یان له ناو قرئی مندا ساز کردبوو. نارام نه و
فرمیتسکانه م گریاند که ته ده یانواند، یان ره نگه ته ریش
نه بوون. گوتم: «بالتده کانی غه م هیلانه یان له سه رب سه رب
چن کردووه»

باوه گه ووه م گوتمی: «ده زانم» گوتم: «به لئی، به للام نیستا
چ بکه م؟»

باوه گه ووه گوتمی: «عه قل هه ست نیسه. هه ستم عه قل
نیسه. عه قل ده لئی که تو ده بی له ژیان به رده وام بی.
باوکت مردووه. تو له ژیانای. هه سته کانت باوکتیان
کردووه به به شتیک له تو. هه ی که سیش ناتوانی وه که
نیوه مرۆژ بژی» گوتم: «نا، ناتوانی»
«عه قلی تو له وه ده گا که بۆچی بالتده کانی غه م
به ده وری تو دا هه لده فرن، به للام هه ستمی تو له مه ناگا،
به للام ده بی قه بوولی کا. تو ده بی نه م بالتدانه بیسینی.
نه وسا ده توانی بیسته وه به مرۆفتیکی ته واو و نیسر له ژیان
کردن به رده وام بیت.»

گوتم: «به لئی باوه گه ووه. به للام تو گوتم که ناب
ستایشی غه م بکه م» باوه گه ووه گوتمی: «دووشتی
جیاوازن، نه وه ی که بویری و بالتده کانی غه م بیسینی،
له گه ل نه وه ی که ستایشی غه م بکه ی. باس له وه یه که
چۆن مرۆژ ده توانی جیاوازی به بچوکه کانی نیوانیان په یدا
بکا.» گوتم: «زۆر دژواره.» باوه گه ووه گوتمی: «راسته»
هه موو شتیک له و رۆژه وه ده ستمی پیکرد که باوه گه ووه
مرد. نارام رووی تیکردم و گوتمی: «خه فه ت بخوئا»

* هه فده ی ناپرل رۆژی نه ته وه یی له نۆر و تیره.
** شوتیکی گه شتوگزار یه له باشوری قه رنه.
*** نه م رسته به جوان زه بی شتوای کاراکته ری سه ربکی
چیرکه که پیشان ده دات.

سه رچاره:
Stemmer, Erna Vibeke Gjernes og Rita
Hvistendahl